

Arrest

nr. 67 099 van 22 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond wordt verklaard en van het bevel van 15 juni 2011 om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 juli 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEBROCK, die *loco* advocaat P. BUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 januari 2007 en op 3 mei 2009 wordt ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 24 juni 2009 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen.

Op 22 juli 2009 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 22 december 2009 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 25 februari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 15 juni 2011 samen met een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

“(…)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt middels het ‘typeformulier regularisatieaanvraag’ aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij (...) BVBA voorlegt, hebben wij - na een grondige studie van het administratief dossier - moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt slechts 2 aankoopbewijzen en een getuigenverklaring voor die zijn ononderbroken verblijf zouden moeten staven. De aankoopbewijzen van (...) BVBA dd. 02.02.2007 en (...) dd. 02.04.2007 tonen aan dat betrokkene op die twee data een aankoop heeft gedaan in België, meer niet. De getuigenverklaring dd. 27.08.2009 van N.E. die betrokkene voorlegt zegt enkel dat betrokkene een regelmatige bezoeker is, waarmee betrokkene niet aantoont dat hij sinds 31.03.2007 ononderbroken in België zou verblijven. Op die manier slaagt betrokkene er niet in zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 aan te tonen wat inhoudt dat betrokkene geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene geïntegreerd zou zijn, een arbeidscontract en een getuigenverklaring voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. (...)

“(…)

Reden van de beslissing:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in et bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid.

Ambtshalve wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de

verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggerepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat tegen verzoeker onder meer reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 11 januari 2007, op 3 mei 2009, op 22 juli 2009 en op 22 december 2009. Tevens blijkt nergens uit het administratief dossier dat verzoeker een beroep heeft ingediend tegen voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten. Dienvolgens zijn voormelde bevelen definitief, zodat ze principieel uitvoerbaar zijn. De uitvoerbaarheid van deze bevelen staat los van het thans bestreden bevel van 15 juni 2011.

Bijgevolg zal de eventuele nietigverklaring van het thans aangevochten bevel de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigen en voor hem geen nut opleveren omdat de verwerende partij nog steeds het voormelde bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774; RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Ter terechtzitting voert de raadvrouw van verzoeker aan dat er weldegelijk een belang is nu de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een regularisatiecampagne heeft gelanceerd door de instructie van 19 juli 2009 die het indienen van een regularisatie-aanvraag op Belgisch grondgebied toe laat.

Los van de vaststelling dat de instructie van 19 juli 2009 door de Raad van State is vernietigd bij arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 omdat de instructie geen ruimte meer toelaat voor appreciatie doordat meteen is voldaan aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet, wanneer wordt voldaan aan de in de instructie opgenomen criteria en dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, merkt de Raad op dat het indienen van een "regularisatie-aanvraag" hoe dan ook de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel niet opschort (*cf.* RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946 en RvS 20 november 2006, nr. 164.950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9, derde lid (thans artikel 9bis) van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Het verzoekschrift is, in zoverre het is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van " *een substantiële vormvereiste meer bepaald de motiveringsplicht vervat in artikel 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 (de wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen), artikel 9bis van de wet van 15.12.1980 en artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van de criteria waarop de staatssecretaris van asiel en migratiebeleid zich baseert met name criteria zoals vermeld in de instructies van 19.07.2009 betreffende de toepassing van artikel 9 bis van de vreemdelingenwet, schending redelijkheidsbeginsel.*"

Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

"*Artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:*

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. (...)”

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt:

“De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd”
En artikel 3 van dezelfde wet bepaalt:

“De opgelegde motivering moet in de akte de Juridische en de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 29.07.1991 blijkt dat met het begrip afdoende motivering bedoeld wordt dat o.m. de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

“Dat de omvang van de motivering afhankelijk is van het belang, de aard en het voorwerp van de beslissing en van het belang dat men hecht aan de motivering en dat de uitdrukkelijke motivering bedoeld is als een substantiële vormvereiste “. (aldus Raad van State 30.06.1993 nr. 43556).

Art. 62 van de wet van 15.12.1980 vereist bovendien dat uit de motieven van de beslissing blijkt dat de overheid een afweging heeft gemaakt of er een evenredigheid bestaat tussen de motieven van de beslissing en de door die maatregel veroorzaakte ontwrichting van het leven van verzoeker.

Art. 9bis § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

(...).

In het kader van de regularisatie-instructie van 19.07.2009 betreffende de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, die weliswaar later vernietigd werd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 09.12.2009 heeft de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980 de criteria voor regularisatie zoals beschreven in deze instructie te blijven hanteren als richtlijn met het oog op de aanvragen die ingediend werden in de periode tussen 15.09.2009 en 15.12.2009.

Dat door verzoeker aanvraag werd ingediend op 11.12.2009 waarbij hij zich beriep op criterium 2.8B van de vernietigde instructie 19.07.2009.

Dat criterium voorzien in artikel 2.8 regularisatie-instructie luidt als volgt:

“(...)”

Door verzoeker werd aanvraag ingediend op grond van criterium 2.8B van de vernietigde instructie.

Hij liet zich hiertoe bijstaan door een raadsman.

Door de heer E.H. (...) werden verscheidene stukken voorgebracht waaruit blijkt dat hij minstens sinds 2004 onafgebroken op Belgisch grondgebied verbleef en daar al zijn belangen heeft.

Hij spreekt bovendien perfect Nederlands en toont aan de nodige werkbereidheid te hebben. Dat hij bovendien arbeidsovereenkomst voorlegde waarbij zijn toekomstige werkgever de bvba (...) hem mogelijkheid verschafte minimaal het loon zoals bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 02.05.1988, algemeen bindend verklaard bij K.B. van 29.07.1988 uit te betalen. Dat de werkgever de bvba (...) arbeidsovereenkomst voor tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan die op Belgisch grondgebied verblijft sinds tenminste 31.03.2007 en die zijn verblijf wenst te regulariseren op basis van de instructie van 19.07.2009 en van wie de aanvraag tot machtiging verblijf werd ingediend tussen 15.09.2009 en 15.12.2009 ondertekende.

Dat de bedoeling van de wetgever was in het kader van de regularisatie-instructie mensen die duurzaam en lokaal verankerd zijn en die in staat zijn om in hun eigen levensonderhoud te voorzien te machtigen tot verblijf. Dat bestreden beslissing voorhoudt

‘(...)’

De heer E.H. (...) laat opmerken dat hij met het oog op zijn aanvraag beroep deed op de diensten van een raadsman, de heer P.(...), met kantoor (...). Het is deze raadsman die zorgde voor indiening van het dossier. De heer E.H. (...) is voortgegaan op het advies van zijn raadsman die hem meedeelde dat de stukken door hem voorgebracht o.m. met betrekking tot zijn langdurig verblijf in België niet relevant waren in het kader van de aanvraag, waarbij hem ten onrechte werd meegedeeld dat hij enkel verblijf voor einde maart 2007 diende aan te tonen.

De heer E.H. (...) kan nochtans op eenvoudige wijze aantonen dat hij wel degelijk voorafgaand maart 2007 verbleef op Belgisch grondgebied en dit onafgebroken

zie:

- Verklaring tandarts R.H. (...), die aanwezigheid van de heer E.H. (...) bevestigt op 11.03.2007, 05.08.2007

- Verklaring K. (...) die de aanwezigheid van de heer E.H. (...) op Belgisch grondgebied voor de periode van 5 jaar

- Verklaring P.P. (...)

- Verklaring N. B. (...)
- En vooral verklaring CAW Metropool die bevestigt dat de heer E.H. sinds 2004 het centrum daar bezoekt en gebruik maakt van de voorzieningen aldaar.
- Verklaring Z. (...) A.M.

Uit voorgebrachte stukken blijkt dat de heer E.H. (...) wel degelijk op Belgisch grondgebied verbleef voorafgaand 31.03.2007 en dit onafgebroken tot op heden. Dat in de bestreden beslissing bovendien geen melding wordt gemaakt van het feit dat de heer E.H. (...) nieuwe overeenkomst overmaakte waarbij nieuwe werkgever met name de bvba (...).

Dat de heer E.H. (...) het attest van Caw Metropool waaruit duidelijk blijkt dat hij door de wet voorziene periode onafgebroken op Belgisch grondgebied verbleef gelet op zijn regelmatig contacten met de Caw Metropool niet voorlegde. Dat de heer E.H. (...) juist beroep deed op de diensten van een advocaat om op deze wijze zich verzekerd te zien van de juistheid van de voor te leggen documenten. Dat zijn rechten van verdediging door een fout van zijn advocaat dan ook geschonden zijn. De heer E.H. (...) dient klacht in bij de Stafhouder van Antwerpen over de werkwijze van de heer D.P. (...). De rechten van verdediging van verzoeker zijn geschonden door zijn vorige raadsman. Dat verzoeker ook toen immers de nodige stukken kon voorbrengen waaruit blijkt dat hij wel degelijk aan alle criteria van artikel 2.8 van de regularisatie-instructie van 19.07.2009, weliswaar vernietigd door de Raad van State waartoe de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid zich verbonden heeft deze verder toe te passen, voldoet. De bestreden beslissing is dan ook niet voldoende gemotiveerd en schendt artikel 9 bis van de vreemdelingenwet evenals de bedoeling van de regularisatie-instructie waardoor verzoeker die reeds ruime tijd op Belgisch grondgebied verblijft (sinds 2004), één van de landstalen spreekt, goed geïntegreerd is, lokaal verankerd is, met een ruime vriendenkring, die de mogelijkheid heeft om hier tewerkgesteld te zijn en in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien te weigeren tot machtiging tot verblijf."

3.2. Het wordt niet betwist dat verzoeker op 12 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

Verweerder stelt in de bestreden beslissing terecht dat de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd door de Raad van State bij arrest nummer 198.769 van 9 december 2009. De Raad van State oordeelde in zijn arrest dat de instructie in strijd was met het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en met artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, omdat door de instructie het onderscheid tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten ten gronde om een verblijfsmachtiging aan te vragen, werd opgeheven en de instructie het mogelijk maakte dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevonden ervan vrijgesteld werden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden waren, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen. Uit de overwegingen van dit arrest kan evenwel niet afgeleid worden dat de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet de mogelijkheid heeft om een beleidslijn uit te zetten of dat het hem niet zou zijn toegestaan om – louter wat betreft de beoordeling ten gronde van een aanvraag om machtiging tot verblijf – de duidelijke criteria die reeds werden opgenomen in de vernietigde instructie te hernemen. Partijen, die beide naar deze beleidsinstructie verwijzen, betwisten deze vaststelling niet.

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond is verklaard. Verweerder heeft verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf aldus ten gronde onderzocht. Uit het administratief dossier blijkt en dit wordt niet betwist, dat verzoeker zijn aanvraag ten gronde onder meer baseerde op de instructies van 19 juli 2009, meer bepaald op punt 2.8B, werk en duurzame lokale verankering.

Verweerder heeft verzoekers argumenten getoetst aan de criteria van punt 2.8B, met name werk en duurzame lokale verankering van de vernietigde instructies. Verzoeker benadrukt dat hij minstens sinds 2004 onafgebroken op Belgisch grondgebied verbleef en daar al zijn belangen heeft. Hij benadrukt dat hij perfect Nederlands spreekt en aantoont de nodige werkbereidheid te hebben, waarbij hij verwijst naar de arbeidsovereenkomst met de bvba S. Verzoeker wijst ook op de bedoeling van de wetgever om in het kader van de regularisatie-instructie mensen die duurzaam en lokaal verankerd zijn en die in staat zijn om in hun eigen levensonderhoud te voorzien te machtigen tot verblijf. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd is en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet schendt, daar hij de nodige stukken kon aanbrengen teneinde aan te tonen dat hij voorafgaand aan 31 maart 2007 en dit onafgebroken en tot op heden in België verbleef. Verzoeker somt de stukken op die dit volgens hem aantonen, en geeft aan dat hij op advies van zijn raadsman enkel stukken naar voor bracht van de periode 31 maart 2007. Verzoeker wijst er ook op dat verweerder geen gewag maakt van de nieuwe overeenkomst met zijn nieuwe werkgever.

De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid. Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

Verzoeker betoogde in zijn aanvraag dat hij voldeed aan de criteria zoals beschreven in punt 2.8, werk en duurzame lokale verankering van de instructie. Dit onderdeel van de instructie luidde als volgt:

“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing dienaangaande het volgende:

“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij (...) BVBA voorlegt, hebben wij - na een grondige studie van het administratief dossier- moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft en dit sinds 31.03.2007. Betrokkene legt slechts 2 aankoopbewijzen en een getuigenverklaring voor die zijn ononderbroken verblijf zouden moeten staven.

De aankoopbewijzen van (...) BVBA dd. 02.02.2007 en (...) dd. 02.04.2007 tonen aan dat betrokkene op die twee data een aankoop heeft gedaan in België, meer niet. De getuigenverklaring dd. 27.08.2009 van N.E. die betrokkene voorlegt zegt enkel dat betrokkene een regelmatige bezoeker is, waarmee betrokkene niet aantoont dat hij sinds 31.03.2007 ononderbroken in België zou verblijven. Op die manier slaagt betrokkene er niet in zijn ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007 aan te tonen wat inhoudt dat

betrokkene geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.”

Verweerder houdt bijgevolg rekening met het door verzoeker ingediende arbeidscontract met de bvba S., doch oordeelde dat verzoeker niet voldoet aan de andere voorwaarden voorzien in punt 2.8.B van de vernietigde instructie. Verzoeker betoogt dat er niet wordt verwezen naar het recentere arbeidscontract met de bvba D. De Raad stelt evenwel vast dat dit arbeidscontract zich niet in het administratief dossier bevindt. Verzoeker voegt het bij zijn verzoekschrift, doch brengt geen begin van bewijs bij dat hij dit stuk ook effectief heeft ingediend. Verzoeker weerlegt overigens aan de hand van dit recentere arbeidscontract niet het motief dat hij niet voldoet aan de andere voorwaarden voorzien in punt 2.8B.

Blijkens de uiteenzetting van het middel betwist verzoeker dat hij geen onafgebroken verblijf in België sinds 31 maart 2007 heeft aangetoond. Anderzijds geeft hij zelf aan dat hij door een fout advies van zijn advocaat niet de nodige bewijzen naar voor heeft gebracht. Impliciet geeft verzoeker aldus toe onvoldoende bewijzen te hebben bijgebracht om een ononderbroken verblijf aan te tonen. De Raad benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069). Het kan verweerder niet ten kwade worden geduid geen rekening te hebben gehouden met documenten die niet aan hem werden overgemaakt. Ondanks de ‘bedoeling van de instructie’ draagt verzoeker als aanvrager van een verblijf de bewijslast. Verzoeker dient de nodige bewijzen aan te brengen teneinde verweerder in staat te stellen zijn situatie te beoordelen in het licht van de instructie en de achterliggende bedoelingen. Het kan verweerder evenmin ten kwade worden geduid dat verzoeker slecht zou zijn geadviseerd door zijn advocaat. Waar verzoeker de stukken alsnog indient en de bewijswaarde van elk stuk uiteenzet, lijkt verzoeker aan de Raad een nieuw feitelijk onderzoek van zijn zaak te vragen. De Raad wijst erop dat hij zijn bevoegdheid zou te buiten gaan mocht hij zijn beoordeling in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en zelfs erkent dat hij niet de nodige bewijsstukken heeft bijgebracht doch het niet eens is met de motieven. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN